

РЕШЕНИЕ

№ 172

гр. Харманли, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ Г. Г.

при участието на секретаря ГАЛИНА П. И.
като разглежда докладваното от ГЕОРГИ Г. Г. Гражданско дело №
20225630100863 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXV, чл. 310 и сл. от ГПК

Обстоятелства по исковата молба

Производството е образувано по искова молба на М. П. Р., ЕГН***** против „БАТ СОТ“ ЕООД, ЕИК *****, с която са предявени обективно кумулативно съединение искове е чл. 344, ал. 1, т. 1 и чл. 213, ал. 2 от КТ, а на съединените при условията на евентуалност - чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2, т. 3, във връзка с чл. 225, ал. 1 от КТ.

Ищецът твърди, че бил сключил с ответника трудов договор № 531/12.07.2021г. с място на работа - обекти под охрана на територията на област Хасково, на длъжност „сътрудник охрана“ код по НКПД 54143010 за неопределено работно време - 4 часа, при сумирано изчисляване на работното време на четири месеца, със срок на изпитване – 6 месеца, уговорени в полза на работодателя.

На 21.07.2021г. ищецът бил сключил с ответника допълнителен трудов договор №574, на основание чл. 111 КТ при следните условия - място на работа - обекти под охрана на територията на област Хасково, на длъжност „Шофьор“ с код по НКПД 83222002 , за неопределено работно време, при непълно работно време - 4 часа при сумирано изчисляване на работното време на 4 месеца, със срок за изпитване 6 месеца, уговорен в полза на работодателя.

На 21.07.2021г. работодателят бил издал заповед № 218 за прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца на длъжността „шофьор“ код по НКПД 83222002, считано от 21.07.2021г., на основание чл. 71 от КТ. Заповедта била връчена на ищеца на 21.07.2021 г.

На 01.04.2022г. било подписано допълнително споразумение №

531/30.03.2022 г. с ищеца на длъжност „сътрудник охрана“ с код по НКПД 54143010 за промяна на трудовото му възнаграждение, с оглед промяната на минималната работна заплата. На 11.08.2022 г., работодателят бил отправил до ищеца писмено предизвестие на основание чл. 334, ал. 1 КТ, за прекратяване на трудовия договор за допълнителен труд, считано от 26.08.2022 г. Предизвестиято било връчено на 15.08.2022 г.

Ищецът твърди, че със заповед № 432 от 25.08.2022г. на ответника считано от 26.08.2022г. било прекратено трудовото му правоотношение с ответника на основание чл.334 от КТ. Заповедта била връчена на ищеца на 26.08.2022г.

С писмо изх. № 0526/01.09.2022 г. издадено от ответника, изпратено до ТП- НОИ Хасково, работодателят бил посочил, че анулира данните в процесната заповед №432/25.08.2022 г., в която била вписана професия „сътрудник охрана“ и потвърждава верността на данните в изготвената заповед за прекратяване № 432/25.08.2022 г., в която е записана професия „шофьор“. В писмото било посочено, че професията изпълняваща се от ищеца била шофьор.

Въз основа на обстоятелствата изложени в писмо изх. № 0526/01.09.2022 г. работодателят бил издал заповед № 432/25.08.2022г. идентична като номер и дата с предходната заповед, с която било прекратено трудовото правоотношение с ищеца в звено РПЦ Харманли, професия — шофьор, код по НКПД 83222002, считано от 26.08.2022г.

Заповедта била издадена на основание чл. 334 КТ. Тази втора заповедта била връчена на ищеца на 01.09.2022 г.

Ищецът счита, че така извършеното прекратяване на трудовото му правоотношение въз основа на две заповеди е незаконосъобразно.

На следващо място посочва, че основаният му трудов договор бил този с №531/12.07.2021 г. за длъжността „сътрудник охрана“ с код по НКПД 54143010 . Този договор бил безсрочен при непълно работно време и със срок за изпитване 6 месеца, който бил изтекъл на 12.01.2021 г. Ищецът бил продължил заемането на длъжността и с допълнително споразумение било променено трудовото му възнаграждение, считано от 01.04.2022 г. на 355 лева.

Със заповед № 432/25.08.2022г., на ищеца било прекратено трудовото правоотношение в звено РПЦ Харманли, професия - сътрудник охрана, код по НКПД83222002, считано от 26.08.2022г. Заповедта била издадена на основание чл. 334 КТ, което било уреждало прекратяване на трудов договор за допълнителен труд.

С писмо изх. № 0526/01.09.2022 г., работодателят бил посочил, че анулира данните в заповед № 432/25.08.2022г., в която била вписана професия „сътрудник охрана“ и потвърждава верността на данните в изготвената заповед за прекратяване №432/25.08.2022г., в която е записана професия „шофьор“. В писмото било посочено, че професията изпълняваща се от ищеца, вече бивш служител е била шофьор.

Ищецът твърди, че винаги е изпълнявал задълженията си като „сътрудник охрана“ по основният си трудов договор. За месец юли 2022 г. ищецът дори бил включен в графика за дежурство. От 28.07.2022 г. до 25.08.2022 г. бил в отпуск по болест. При явяването си на работа на 26.08.2022 г. на ищеца не била определена смяна и той бил лишен от

възможността на изпълнява трудовите си задължения, поради недопускане на работа. С писмо от 01.09.2022 г. ищецът поискал да бъде включен в графика за м. септември, но му било отказано въпреки, че бил на обекта в гр. Хасково, където било определено мястото му на работа.

На следващо място ищецът посочва, че допълнителният трудов договор на ищеца бил този с № 574/21.07.2021 г. за длъжността „шофьор“ код по НКПД 83222002, сключен на основание чл. 111 КТ безсрочен при непълно работно време.

Според него това трудово правоотношение било прекратено на основание чл. 71 КТ със заповед № 218/21.07.2021 г. и ищецът никога не бил изпълнявал трудови задължения като „шофьор“, а винаги е бил охрана, съгласно възникналото основно трудово правоотношение.

На 11.08.2022г. работодателят бил направил предизвестие на основание чл. 334 КТ за прекратяване на трудовия договор. От текста посочен в предизвестията се налагал извода, че то се отнасяло за допълнителния трудов договор за длъжността „шофьор“, който вече бил прекратен. Въпреки това, работодателят издал заповед № 432/25.08.2022г., с която на основание чл. 334 КТ, отново прекратил трудовото правоотношение с ищеца на длъжността „шофьор“. Тази заповед според ищеца била нищожна, поради липса на предмет, алтернативно незаконосъобразна, поради липса на основание за издаването ѝ.

С тези мотиви ищецът претендира да бъде признато за незаконно и отмяна на уволнението му, извършено със заповед № 432/25.08.2022 г. за прекратяване на трудовото правоотношение на длъжността „шофьор“ и да бъде осъден ответника да заплати обезщетение за времето, през което ищецът не бил допускан до работа като „сътрудник охрана“ в размер на 1045 лева, за периода 26.08.2022 г. - 05.10.2022 г. ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. В условията на твърдяна евентуалност се иска да бъде признаете за незаконно и отменено уволнението на ищеца извършено със заповед № 432/25.08.2022г. за прекратяване на трудовото правоотношение на длъжността „сътрудник охрана“, да бъде възстановен на заеманата преди уволнението длъжност „сътрудник охрана“ и да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сума в размер на сумата от 2130,00 лева, представляваща обезщетение за времето, през което е останал без работа, за период от 26.08.2022г. до 26.02.2023г., ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска - 05.10.2022г. до окончателното изплащане.

Претендира направените разноси по делото.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор на искова молба от страна на ответното „БАТ СОТ“ЕООД, с които предявените искове се оспорват като неоснователни и недоказани.

Ответникът оспорва изложената фактическа обстановка от ответника, като излага от своя страна такава.

Ответникът твърди, че ищецът имал сключени два трудови договора, но само за длъжността „шофьор“ с код по НКПД 83222002. При подписване на първият трудов договор № 531 от 12.07.2021г. била допусната техническа грешка, изразяваща се в грешно вписване длъжността на ищеца като „сътрудник охрана“ с код по НКПД 54143010, вместо да бъде вписана

правилната длъжност „шофьор“ с код по НКПД 83222002. Доказателство за допуснатата техническа грешка били саморъчно подписаните от ищеца на 12.07.2021 г. длъжностна характеристика на длъжността „шофьор“ и с справка на Национална агенция по приходите изх. № 22388213305782/12.07.2021г. и приложение към нея.

Ищецът саморъчно се бил подписал и в подадената от работодателя „Бат Сот“ ЕООД справка на Национална агенция по приходите изх. № 22388213305782/12.07.2021г. в графа „Заверени уведомления за сключени след 01.01.2003г. договори“, където изрично била изписана длъжността му: Шофьор лек автомобил до 9 места (редовно данни). Допуснатата грешка при вписване в трудовия договор на длъжността „сътрудник охрана се дължала на факта, че ответното дружество има за предмет на дейност охранителни услуги и основната част от персонала били служители, изпълняващи длъжността „сътрудник охрана“.

Грешката в основанието на трудовия договор била установена от служителите на ответника на 21.07.2021г., поради което незабавно били предприети съответни действия по

отстраняването ѝ. За целта били подадени документи до НАП за корекция. След проведени консултации с НАП била установявана невъзможност за изменение на договора с допълнително споразумение, което наложило прекратяване на трудов договор № 531 от 12.07.2021 г. и сключване на нов договор. Същият ден- 21.07.2021 г. с ищеца на основание чл. 111 от КТ бил сключен допълнителен трудов договор № 574, където правилно била посочена длъжността на ищеца - шофьор с код по НКПД 83222002.

С допълнително споразумение № 531 от 30.03.2022г., към трудов договор №574/21.07.2021 г. било променено трудовото възнаграждение на ищеца, като същото било увеличено от 325.00 лева на 355.00 лева. В допълнителното споразумение отново била допуснатата техническа грешка в изписване длъжността на ищеца, като вместо „шофьор“, за която длъжност ищеца имал сключен договор, грешно била посочена длъжността „сътрудник охрана“.

На 15.08.2022г. на ищеца било връчено писмено предизвестие за прекратяване на трудовия му договор с ответника на основание чл. 334, ал. 1 от КТ.

На 25.08.2022г. била издадена заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 432 на основание чл. 334 от КТ. В заповедта отново била допусната грешка и като длъжност била посочена „сътрудник охрана“, а като код по НКПД бил посочен кодът за длъжността „шофьор“ - 83222002. За отстраняване на допуснатата грешка, установена от НАП, заповедта била преиздадена под същия номер и била връчена на ищеца.

От съдържанието на заповедта и изрично посоченото основанието за прекратяване на трудовия договор - чл. 334, категорично се установявало невярното твърдение, че със заповед № 432/ 25.08.2022г. бил прекратен договор № 531 от 12.07.2021г. Този договор, бил прекратен със заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 218/21.07.2021г., връчена и подписана от ищеца на 21.07.2021 г., в която като основание за прекратяване на договора бил посочен чл. 71 от КТ.

Ответникът твърди, че от изложеното се установявало, че ищецът нямал едновременно два трудови договора с ответника - основен като „сътрудник

охрана“ и допълнителен като „шофьор на лек автомобил до 9 места“. За времето, през което ищецът бил в трудово правни отношения с ответника, работил само по един трудов договор,изпълнявайки длъжността „шофьор на лек автомобил до 9 места“. Трудовите договори между страните били прекратени в пълно съответствие с изискванията на трудовото законодателство.

Поради това ответникът моли да бъдат отхвърлени предявените искове.

Пред съда страните по делото поддържат изцяло доводите, възразенията и исканията си.

Обстоятелства по делото

Със заповед №432/25.VIII.2022 г. „БАТ СОТ“ на основание чл.334 от КТ прекратява трудовото правоотношение с М. П. Р.,заемащ длъжността „Шофьор“, звено РПЦ-Харманли ,код по НКПД 83222002 считано от 26.VIII.2022 г. поради отправено предизвестие от работодателя и с предвидено изплащане на обезщетение по чл.224 от КТ за 13 дни,върчена на 01.IX.2022 г.

Със заповед №432/25.VIII.2022 г. „БАТ СОТ“ на основание чл.334 от КТ прекратява трудовото правоотношение с М. П. Р.,заемащ длъжността „Сътрудник охрана“ звено РПЦ-Харманли , код по НКПД 83222002 считано от 26.VIII.2022 г. поради отправено предизвестие от работодателя и с предвидено изплащане на обезщетение по чл.224 от КТ за 13 дни,върчена на 26.VIII.2022 г.

С писмо изх.0526/01.IX.2022 г. отправено до ТП НОИ-Хасково работодателят потвърждава верността на данните в заповед №432/25.VIII.2022 г. в която е вписана професия „шофьор“ и анулирали данните в заповед №432/25.VIII.2022 г. относно вписана професия „сътрудник охрана“,което се допуснало поради техническа грешка относно изписването на професията на работника,като се потвърждава,че професията на М. Димитров Р. била именно „шофьор“.

Съобразно трудов договор №531/12.VII.2021 г. на основание чл.67 ал. I т.1 вр. с чл.70 от КТ между работодателят „БАТ СОТ“ ЕООД и служителя М. П. Р. се създава трудово правоотношение по силата на което последният заема длъжността „сътрудник охрана“ с код по НКПД 54143010 за неопределено време с непълно работно време 04 часа при сумирано изчисляване на работното време на четири месеца със срок на изпитване 6 месеца.

От същата дата е представена длъжностна характеристика,подписана от ищеца,за длъжността „Шофьор“

Съобразно справка от НАП работодателят е внесъл на 12.VII.2021 г. уведомление по чл.62 ал.V от КТ относно М. П. Р. посочен като шофьор лек автомобил до 9 места.На 21.VII.2021 г. е изготвена справка относно приети и отхвърлени уведомления по чл.62 ал.V от КТ с отхвърлено уведомление относно ищеца-неправилна последователност от подаване на данни в поле корекция.

На 21.VII.2021 г. страните по делото сключват допълнителен трудов договор №574 на основание чл.111 от КТ по силата на който М. Р. заема

длъжността „шофьор“,код по НКПД 83222002 за неопределено време,непълно -4 часа при сумирано изчисляване на работното време на четири месеца със срок на изпитване от 6 месеца.Трудовия договор е представен в НАП съобразно чл.62 ал.V от КТ.На същата дата подписва ищеца длъжностна характеристика за „шофьор“ .

Със заповед №218/21.VII.2021 г. на основание чл.71 от КТ се прекратява трудовото правоотношение с М. П. Р. от длъжността „шофьор“,код НКПД 83222002 по желание на работодателя в срока за изпитване.

С допълнително споразумение №531/30.III.2022 г. на основание чл.119 от КТ към трудов договор №574/21.VII.2021 г. М. Р.,считано от 01. IV.2022 г. заема длъжността от „сътрудник охрана“ на длъжността „сътрудник охрана“ с код по НКПД54143010 за неопределено време при работно време от 4 часа и заплата 355 лева.

С писмено предизвестие изх.№0507/11.VIII.2022 г. до ищеца работодателят на основание чл.334 ал.I от КТ отправя волеизявление за прекратяване на трудовото правоотношение считано от 26.VIII.2022 г.,получено лично от работника на 15.VIII.2022 г.

Представена е по делото справка за трудовите договори в „БАТ СОТ“ ЕООД към 21.XI.2022 г. където срещу №№607 и 608 е записано името на ищеца.Срещу №607 е отразено,че договора е сключен на 12.VII.2021 г.,прекратен е на 21.VII.2021 г. относно длъжността „Шофьор на лек автомобил до 9 места“. Срещу №608 е отразено,че договора е сключен на 21.VII.2021 г.,прекратен е на 26. VIII.2022 г. относно длъжността „Шофьор на лек автомобил до 9 места“.

В представени по делото болнични листове на името на М. Р.-№E20222869313 за периода 28. VII.2022 г. до 10. VIII.2022 г. е отразен като „сътрудник охрана“ и в №E20221772128 за периода 11.VIII.2022 г. до 25.VIII.2022 г. е отразен като заемащ длъжността „охрана“ при ответното дружество.

Според трудов договор №01-8/16.I.2017 г. сключен между Държавна агенция за бежанците-София и М. П. Р. е назначен на длъжността „старши специалист“ в РПЦ-гр.Харманли,отделн „ПНСД“ на пълно работно време,осем часов работен ден с фиксирано работно време,за неопределено време,като е служителът е постъпил на работа на 17.I.2017 г.

Видно от заповед №03-134/27. VII.2022 г. на основание чл.328 ал. I т.11 от КТ на Председателят на ДАБ при МС е прекратено трудовото правоотношение с М. П. Р. от длъжността старши специалист в отдел „Социална адаптация“ в Регистрационно приемателен център-Харманли считано от 03.VIII.2022 г.,връчена на 08. IX.2022 г. В трудовата книжка на ищеца е отразено трудовото му правоотношение с ДАБ-л.83 от делото.

Ищецът фигурира под №57 в представения график за дежурства на служители на „БАТ СОТ“ ЕООД за месец юли 2021 г.,обект РПЦ-Харманли,под надписа „шофьор“ с три редовни смени и една нощна,а в графика за месец август 2021 г. е под №56 под надписа „шофьор“ с две нощни смени и 9 редовни.За месец октомври е с №58 с 12 редовни смени и 2 нощни;за м.ноември 2021 г. ищецът е включен в графицие също като шофьор,за декември не е включен.За януари,февруари, март,април, май,юни,юли,август 2022 г. също е включен в графицие като шофьор. Представена е по делото и искане от работника отправено до работодателя за

включване в графика за месец септември 2022 г. за да изпълнява задълженията си по трудов договор №531/12.VII.2021 г. за длъжността сътрудник охрана за непълно време от 4 часа.

Видно от сл.бележка за изплатено трудово възнаграждение за месец август 2022 г. М. Р. е отразен като „шофьор“ в ответното дружество.

Съобразно уведомление до служителите за обект РПЦ-Харманли по чл.37А от Наредбата за работното време,почивките и отпуските се посочват дните платен отпуск,на който същите имат право,като по отношение на М. П. Р. са посочени 10 дни полагаем и неползван отпуск.

В представено заявление от ищеца до ответника за назначаване не се посочва длъжността,на която иска да се назначи,нито от коя дата.Документа няма посочена и дата.

Свидетелят И. Р. Н./л.485/ установи,че бил служител при ответното дружество за времето от юни 2021 г. до януари 2022 г. като охрана на обект РПЦ-Харманли,отговарял за организацията на самата охрана.Н. не бил включван в графика за охрана,тъй-като отговарял за всички охранители,следял за изпълнение на задълженията им.Ищецът работел във фирмата.Нямало случай ,при който Р. да е дошъл на работа и да не е допуснат.Свидетелят посочи и че ищецът се явил на работа,след като бил уволнен,при което Н. му казал,че му е прекратен трудовия договор и той си тръгнал.Р. не носел молба.Графиците се изготвяли за месец и ако имало някакви промени свързани с напускане на работа,Н. ги коригирал и ги изпращал в счетоводството.Р. работел само в празнични дни,бил в включен в графика,но не като дежурен,когато свидетелят разбрал по телефона при обаждане от „оперативен дежурен“ от централата,че ищецът е уволнен.

Приетата по делото съдебно счетоводна експертиза извежда,че дължимото възнаграждение на ищеца през периода 12.VII.2021 г.-01.IX.2022 г. изчислено за 4 часа сумирано изчисляване на работното време за четири месеца основното месечно възнаграждение възлиза на 2077 лева, извънредния труд общо на 171.80 лева.За последния пълен работен месец на работа на Р. при ответника брутното му трудово възнаграждение е 403 лева,а нетния размер-312.71 лв.

В приложените към експертизата фишове за работна заплата на ищеца при ответника за периода юли 2021 г.-август 2022 г. е отразено,че същият е заемал длъжността „шофьор“.

Свидетелят В. Т. В. установи,че работел в ответното дружество до месец февруари 2023 г.Познавал М. Р.,който работел в същата фирма като охранител,но давал дежурства само в празнични и почивни дни.В. работел на портала и записвал служителите,дошли на работа в предявената му в съдебно заседание тетрадка,като подробно посочи на кои дати почерка и и записите са негови.Свидетелят не знаел да има автомобил на обекта в гр.Харманли,ползван от „БАТ СОТ“ ЕООД.Свидетелят посочи,че предявените му графици от л.120 до л.162 по делото са тези,които получавали за месеца.Първите четирима били на портала,а другите били по постове на обекта в гр.Харманли.

Свидетелят И. И. С. установи,че работел в „БАТ СОТ“ ЕООД докато охранявали РПЦ-Харманли.М. Р. също работел там като охрана.Имало тетрадка в която се описвали имената на служителите по всяка смяна,дошлите и недошлите на работа.При предявяване на представената тетрадка по делото

свидетелят посочи точно кои дати са негови записвания.Свидетелят също посочи,че графиците от л.120 до л.162 са тези,по които са работели,както и дневника за сдаване на дежурство.

Съдебно графологическата експертиза извежда,че подписът положен на ред 19,стр.397 след „30.01.22“ и над ред 20,на който е изписано името М. П. Р. платен отпуск 2021 10 10 не е положен от М. П. Р..

Правни съображения

Безспорно в хода на производството по делото се установи,че за правнорелевантния период от време по делото ищецът е престириал трудова функция по основен трудов договор и по допълнителен трудов договор.Тези обстоятелства предпоставят и цялата правна конструкция на предмета на делото,тъй-като рефлексират върху преценката на прекратяването на процесните трудови договори,обект на исковата претенция.

Трудов договор №01-8/16. I.2017 г. сключен между Държавна агенция за бежанците-София и М. П. Р. е назначен на длъжността „старши специалист“ в РПЦ-гр.Харманли,отдел „ПНСД“ на пълно работно време,осем часов работен ден с фиксирано работно време,за неопределено време,като е служителят е постъпил на работа на 17.I.2017 г. се явява основен такъв. Съобразно §1 т.12 от ДРКТ основно трудово правоотношение е всяко трудово правоотношение, което независимо от основаниято, на което е възникнало, е съществувало преди сключването на трудовия договор за допълнителен труд.Основното трудово правоотношение спрямо един работник или служител може да е само едно и това е първото от налични две или няколко такива.

Това основно трудово правоотношение е съществувало от 17. I.2017 г. до прекратяването му с обсъдената заповед №03-134/27.VII.2022 г. на основание чл.328 ал.I т.11 от КТ на Председателят на ДАБ при МС е считано от 03.VIII.2022 г.,върхена заповедта на 08. IX.2022 г. на служителя.Следователно всички други сключени от М. Р. трудови договори в този период се явяват допълнителни трудови правоотношения и следват относимия за тях правен статут.

Ищецът е страна през този период от време по трудови правоотношения възникнали само като допълнителни такива с различен работодател от Държавната агенция за бежанците,а именно ответното дружество.Тези трудови договори съставляват правоотношения в режима на чл.111 от КТ,който предвижда т.нар.външно съвместителство - работникът или служителят може да сключва трудови договори и с други работодатели за извършване на работа извън установеното за него работно време по основното трудово правоотношение, освен ако не е уговорена забрана в индивидуалния му трудов договор по основното му трудово правоотношение поради защита на търговска тайна и/или предотвратяване на конфликт на интереси.

Видно от съдържанието на основния трудов договор №01-8/16. I.2017 г. между Държавна агенция за бежанците-София и М. П. Р.,няма клаузи,които да забраняват въобще сключването от служителя на договори за външно съвместителство или за същите да е необходимо изрично съгласие от основния работодател.

Следователно ищецът е свободен да създава трудови връзки за престиране на труд по своя преценка и съобразно своите възможности.

Именно такъв допълнителен трудов договор се явява трудов договор №531/12.VII.2021 г.сключен на основание чл.67 ал. I т.1 вр. с чл.70 от КТ между работодателят „БАТ СОТ“ ЕООД и служителя М. П. Р. по силата на който последният заема длъжността „сътрудник охрана“ с код по НКПД 54143010 за неопределено време с непълно работно време 04 часа при сумирано изчисляване на работното време на четири месеца със срок на изпитване 6 месеца.Същият е сключен по време на действието на трудов договор №01-8/16.I.2017 г. между Държавна агенция за бежанците-София и М. П. Р.,касае непълно работно време,ищецът дава дежурства само в празнични и почивни дни като охранител при РПЦ-Харманли съобразно показанията на свидетелите по делото И. Н. и В. Т. В.,което ясно сочи,че престирането на трудовата му функция по този договор е извън престирането на трудовата му функция по основното трудово правоотношение,по което ясно е посочено,че същата се дължи всеки работен ден с ясно фиксирано работно време.

Тези обстоятелства сочат формално съответствие на възникналото трудово допълнително правоотношение съчетано с основното такова с изискванията на чл. 113 от КТ.Съобразно хипотезите на текста максималната продължителност на работното време по трудов договор за допълнителен труд заедно с продължителността на работното време по основното трудово правоотношение при по дневно изчисляване не може да бъде повече от 40 часа седмично – за ненавършилите 18-годишна възраст работници и служители, и 48 часа седмично – за другите работници и служители,какъвто е Р..В случая няма представено изрично съгласие от ищецът да работи повече от тези 48 часа,но това не отнема възможността при желание на самия работник да престира по допълнителното трудово правоотношение и повече от това време и то не само в празнични и делнични дни.Последицата от липсата на изрично съгласие в тази насока е,че работникът не може да бъде задължен да работи повече от 48 часа седмично, като отказът му не може да доведе до настъпване на неблагоприятни последици за него. В представените графици за дежурство по охраната на РПЦ-Харманли е видно,че Р. е поемал дежурства и извън празнични и делнични дни,но това обстоятелство не променя правното състояние на наличен основен и допълнителен трудов договор,а по –скоро касае начина на изпълнение на тези договори от работника и отношението на работодателите по същите към това.

Съобразно изложеното безспорно се извежда наличието на основен и допълнителен трудов договор при външно съвместителство при престирането на труд от страна на ищеца.Следва в тази насока да се посочи,че двете трудови правоотношения-основно и по договор за външно съвместителство, съществуват успоредно и независимо едно от друго, без изменението или прекратяването на едно от тях да рефлектира върху съдържанието на трудовия договор по другото. Прекратяването на трудовия договор по основното трудово правоотношение не превръща трудовия договор за допълнителен труд в основно трудово правоотношение-уговореното между страните съдържание на трудовия договор не може да бъде променено без тяхно съгласие,съобразно чл.119 от КТ, нито да бъде поставено в зависимост от стоящи извън волята им външни фактори.Поради това и след прекратяването на основния трудов договор със заповед №03-134/27.VII.2022 г. на основание чл.328 ал. I т.11 от КТ на Председателят на ДАБ при МС с М.

П. Р. от длъжността старши специалист в отдел „Социална адаптация“ в Регистрационно приемателен център-Харманли считано от 03.VIII.2022 г.,наличното трудово правоотношение с „БАТ СОТ“ ЕООД не променя естеството си на допълнителен трудов договор и не се трансформира в основен такъв.

Освен това няма и ограничения за броя на трудово-правните връзки по външно съвместителство за отделен работник,като в тази насока всичко е въпрос на конкретно постигане на договорни правоотношения между него и отделния работодател.

Предвид наличието по делото на данни за повече от едно трудово правоотношение,създадени в хипотезата на допълнителни такива, следва да се установи точно всички ли са действащи,за какъв период от време и за кои от посочените в тях длъжности.

Първото е създадено с обсъдения вече трудов договор №531/12.VII.2021 г.сключен на основание чл.67 ал. I т.1 вр. с чл.70 от КТ между работодателят „БАТ СОТ“ ЕООД и служителя М. П. Р. по силата на който последният заема длъжността „сътрудник охрана“ с код по НКПД 54143010 за неопределено време с непълно работно време 04 часа при сумирано изчисляване на работното време на четири месеца със срок на изпитване 6 месеца.

Това трудово правоотношение е прекратено със заповед №432/25.VIII.2022 г. от „БАТ СОТ“ на основание чл.334 от КТ с М. П. Р.,заемащ длъжността „Сътрудник охрана“ звено РПЦ-Харманли , код по НКПД 83222002 считано от 26.VIII.2022 г. поради отправено предизвестие от работодателя и с предвидено изплащане на обезщетение по чл.224 от КТ за 13 дни,върхена на 26.VIII.2022 г.

Между страните е сключен на 21.VII.2021 г. посочен като допълнителен трудов договор №574 на основание чл.111 от КТ по силата на който М. Р. заема длъжността „шофьор“ при „БАТ СОТ“ ЕООД,код по НКПД 83222002 за неопределено време,непълно -4 часа при сумирано изчисляване на работното време на четири месеца със срок на изпитване от 6 месеца.

Същия ден със заповед №218/21.VII.2021 г. на „БАТ СОТ“ ЕООД на основание чл.71 от КТ се прекратява трудовото правоотношение с М. П. Р. от длъжността „шофьор“,код НКПД 83222002 по желание на работодателя в срока за изпитване.Тази заповед очевидно е влязла в сила и е породила действието си.Следователно преди и след 21.VII.2021 г. Р. не е осъществявал престиране на труд като шофьор при ответното дружество,а предвид и създаването правоотношението и прекратяването му в рамките на един и същ ден,то на практика същият въобще не е упражнявал подобна функция.

Ето защо се извежда,че Р. по силата на трудовия договор №531/12.VII.2021 г. е създадено правоотношение при което работника е назначен на длъжността „сътрудник охрана“.Такава е била обективизираната воля и на двете страни и именно същата е определяща за характера и параметрите на този трудов договор.Впрочем и доказателствата по делото сочат,че Р. престира работна сила именно като сътрудник охрана.Както се посочи по-горе,свидетелите В. и Н. изрично посочиха,че същият е работел като охрана но само в почивните и празнични дни на обект РПЦ-Харманли,а не като шофьор,като на този обект въобще нямало автомобил,ползван от „БАТ СОТ“ ЕООД.Видно от представените графици за дежурство,Р. фигурира там.В обсъдените по-горе болнични листове на името на М.

Р.-№Е20222869313 за периода 28. VII.2022 г. до 10. VIII.2022 г. е отразен като „сътрудник охрана“ и в №Е20221772128 за периода 11. VIII.2022 г. до 25. VIII.2022 г. е отразен като заемащ длъжността „охрана“ при ответното дружество.

Следва да се съобрази и че Р. е посочен като шофьор само в документи изходящи от ответника за вътрешна употреба и нямащи връзка с трети лица или удостоверителна функция извън вътрешнофирмената-напр. фишовете за получавана заплата, длъжностна характеристика, но във всички други, които касаят трети лица и нямат вътрешно дружествено значение, ищецът е отразяван винаги като охранител. В тази насока следва да се ценят и графици за осъществяване на охрана. Независимо, че там Р. и посочен под графата „шофьор“, същият е изведен в дежурствата като охрана, а и както се посочи по-горе свидетелите изрично установиха, че той е работил само като охрана.

В насока, че ищецът е осъществявал само длъжността на охранител по допълнителен трудов договор, е и обстоятелството, че с допълнително споразумение №531/30. III. 2022 г. на основание чл. 119 от КТ към трудов договор №574/21. VII. 2021 г. М. Р., считано от 01. IV. 2022 г. заема длъжността от „сътрудник охрана“ на длъжността „сътрудник охрана“ с код по НКПД54143010 за неопределено време при работно време от 4 часа и заплата 355 лева. Очевидно е, че това споразумение касае трудов договор №531/12. VII. 2021 г., тъй-като от една страна същият заема една и съща длъжност „сътрудник охрана“ по споразумението и по този договор, а от друга страна следва да се съобрази, че към 30. III. 2022 г. трудов договор №574/21. VII. 2021 г. е отдавна прекратен с обсъдената заповед №218/21. VII. 2021 г. Въпросното споразумение касае модификация на допълнителното трудово правоотношение на Р. с ответника относно повишаване на работната заплата от 325 лв. на 355 лв.

Предвид изложеното допълнителното трудово правоотношение сключено между Р. и ответното дружество касае осъществяване на трудова функция „сътрудник охрана“, тъй-като такава е волята и на двете страни при създаване на трудовия договор от една страна, а и съобразно установеното по делото и по същество ищецът е престириал именно работна сила като част от охраната на РПЦ-Харманли. Всички други отразявания на същия като шофьор са ирелевантни в случая, тъй-като касаят действия на работодателя по негова преценка, които обаче са в разрез със създаденото трудово правоотношение и действително осъществявана трудова функция на Р. В тази насока следва да се ценят и всички отправени уведомявания от страна на „БАТ СОТ“ ЕООД до компетентните държавни органи.

Поради това, че трудовото правоотношение между страните по делото касае осъществяване на длъжността „сътрудник охрана“ по допълнителното трудово правоотношение, то същото е прекратено със заповед №432/25. VIII. 2022 г. „БАТ СОТ“ на основание чл. 334 от КТ считано от 26. VIII. 2022 г. поради отправено предизвестие от работодателя и с предвидено изплащане на обезщетение по чл. 224 от КТ за 13 дни, връчена на 26. VIII. 2022 г. Именно заеманата длъжност „сътрудник охрана“ касае и предизвестие изх. №0507/11. VIII. 2022 г. до ищеца, с което работодателят на основание чл. 334 ал. I от КТ отправя волеизявление за прекратяване на трудовото правоотношение считано от 26. VIII. 2022 г., получено лично от работника на 15. VIII. 2022 г. Това е така тъй-като единственото трудово

правоотношение, по което страните по делото са работодател и работник е създаденото с трудов договор №531/12.VII.2021 г.

Другата заповед №432/25.VIII.2022 г. на „БАТ СОТ“ ЕООД, с която на основание чл.334 от КТ прекратява трудовото правоотношение с М. П. Р., заемащ длъжността „Шофьор“, звено РПЦ-Харманли, код по НКПД 83222002 считано от 26.VIII.2022 г. поради отправено предизвестие от работодателя и с предвидено изплащане на обезщетение по чл.224 от КТ за 13 дни, връчена на 01.IX.2022 г. е без предмет. Както се посочи по-горе към момента на издаването ѝ Р. не е страна по трудово правоотношение, по което да заема длъжността „шофьор“. Следователно чрез въпросната заповед не може да се прекрати трудово правоотношение, което не съществува в момента на издаването ѝ. Поради това същата се явява нищожна и следва да се обяви за такава, съобразно изричното искане в представената искова молба.

Нищожността на тази заповед води до преценка и до колко е законосъобразна и заповед №432/25.VIII.2022 г. „БАТ СОТ“ на основание чл.334 от КТ, с която се прекратява трудовото правоотношение с М. П. Р., заемащ длъжността „Сътрудник охрана“ звено РПЦ-Харманли, код по НКПД 83222002 считано от 26.VIII.2022 г. поради отправено предизвестие от работодателя и с предвидено изплащане на обезщетение по чл.224 от КТ за 13 дни, връчена на 26.VIII.2022 г.

Съдът следва да се произнесе и по законосъобразността на същата, предвид изрично отправеното искане за преценка в тази насока с исквата молба, което е станало част от предмета на делото, обхващащ осъществяване субективните права на ищеца, целящи пълна защита на трудовите му права, накърнени по различен начин с двата акта на работодателя от 25.VIII.2022 г. Трябва да се съобрази в тази насока, че не може да се постави под условие произнасянето по заповедта, с която е прекратено допълнителното трудово правоотношение от длъжността „сътрудник охрана“ от становището на работодателя от коя длъжност всъщност е уволнен ищеца Р.-от „шофьор“ или от „сътрудник охрана“, при наличието на две отделни заповеди-по една за всяка длъжност. Същевременно произнасянето само по една от тези заповеди не предпоставя неразглеждане на другата, тъй-като не се търси защита само на едно право с предявените искове, поради което и при заявената защита се следва произнасяне по законосъобразността на тези две заповеди. Още повече, че в хода на производството подробно са изследвани действителни правоотношения между страните, установени са правнорелевантните факти, касаещи и двете заповеди от 25.VIII.2022 г., и страните надлежно са участвали в този процес.

Волеизявление за прекратяване на трудовото правоотношение между ответника и работника от длъжността „сътрудник охрана“ е законосъобразно и поражда правните си последици. Същото има годен предмет на произнасяне, за разлика от другата обсъдена заповед от същата дата, а именно прекратяване на наличното между страните допълнително трудово правоотношение по чл.111 от КТ, създадено със трудов договор №531/12.VII.2021 г. на основание чл.67 ал. I т.1 вр. с чл.70 от КТ между работодателят „БАТ СОТ“ ЕООД и служителя М. П. Р. по силата на което последният заема длъжността „сътрудник охрана“ с код по НКПД 54143010 за неопределено време с непълно работно време 04 часа при сумирано изчисляване на работното време на четири месеца със срок на изпитване 6 месеца при възнаграждение от 325 лв., модифицирано с допълнително

споразумение от №531/30.III.2022 г. с което се повишава възнаграждението на 355 лв.

Тази заповед е резултат на отправеното и редовно връчено писмено предизвестие изх.№0507/11.VIII.2022 г. до ищеца,с което работодателят на основание чл.334 ал.І от КТ отправя волеизявление за прекратяване на трудовото правоотношение считано от 26.VIII.2022 г.,получено лично от работника на 15.VIII.2022 г.

Както се посочи прекратеното трудово правоотношение между страните е допълнително такова в режима на чл.111 от КТ при условията на външно съвместителство.Допълнителните трудови правоотношения,за разлика от основните трудови правоотношения, могат да се прекратят освен на общите основания по КТ,така и на специфичното и допълнително основание по чл.334 ал.І от КТ-с предизвестие от 15 дни,което може да се отправи и от двете страни,във всеки един момент,съобразно интересите им.Това предизвестие не следва да се мотивира,като е правнорелевантно единствено обективизирането на ясната воля за прекратяването.Характера на допълнителните договори обуславя това законодателно решение,тъй-като същите имат подпомагащо и допълващо значение за трудовите доходи на работника,и са надграждане на основното трудово правоотношение.Прекратяването на допълнителното трудово правоотношение и преди изтичане на 15 дневния срок е възможно,като тогава се дължи обезщетение,както е предвидено в настоящия случай.

Ето защо прекратяването на трудовото правоотношение относно длъжността „сътрудник охрана“ между ответното дружество и ищеца със заповед №432/25.VIII.2022 г. е законосъобразно.Следва да се припомни и че допълнителното трудово правоотношение остава винаги такова,дори и да е прекратено основното трудово правоотношение.Съобразно изложеното предявените кумулативно съединени искове за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и изплащане на обезщетение за времето през което Р. е останал без работа в тази насока по чл.344 от КТ са неоснователни и следва да се отхвърлят.

Предвид на изложеното се явява и неоснователна претенцията по чл.213 от КТ.Съобразно установеното по делото и прекратеното допълнително трудово правоотношение между „БАТ СОТ“ ЕООД и М. Р. като сътрудник охрана към момента на неговото искане за престиране на работа като охранител,то не е налице незаконно недопускане да постъпи на работа.В тази насока са и показанията на свид.И. Н.,както и липсата на включване в графика за дежурства на ищеца след месец август 2022 г.Поради това и не се дължи претендираното в тази насока обезщетение.В момента на осъществяване на искането си да бъде допуснат до изпълнение на тази си трудова функция,същият вече не е бил неин титуляр.

Съобразно изхода от делото на основание чл.78 от ГПК и съразмерно на уважените и отхвърлени претенции ще следва ищецът да заплати на ответното дружество 400 лв. разноски за процесуален представител,от общо направените 600 лв. съобразно представения договор и списък,които не съставляват прекомерен размер,предвид правната и фактическа сложност на делото.Ответното дружество следва да заплати на ищеца сумата от 504 лв. направени разноски за процесуално представителство по делото от общо 1510 лв.,които не са прекомерни съобразно фактическата и правна сложност на делото,а по сметка на съда да заплати 80 лв. държавна такса върху уважената

претенция и 100 лв. от разносните за вещи лица, платени в размер на 300 лв. от бюджета на съда.

Водим от изложеното и на основание чл.235 и чл.316 от ГПК, Районен съд-Харманли

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА заповед №432/25. VIII.2022 г. на „БАТ СОТ“ ЕООД, ЕИК****, гр.София,****, с която на основание чл.334 от КТ се прекратява трудовото правоотношение с М. П. Р., заемащ длъжността „Шофьор“, звено РПЦ-Харманли, код по НКПД 83222002 считано от 26.VIII.2022 г. поради отправено предизвестие от работодателя и с предвидено изплащане на обезщетение по чл.224 от КТ за 13 дни, връчена на 01.IX.2022 г. поради липса на предмет.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от М. П. Р., ЕГН:*****, от гр.Хасково, ул.**** искове с правно основание чл.344 ал.1 т.1,2 и 3 от Кодекса на труда - да се отмени като незаконосъобразна заповед № 432/25.VIII.2022 г. на „БАТ СОТ“ ЕООД, ЕИК****, гр. София, ****, с която на основание чл.334 от КТ се прекратява трудовото правоотношение с М. П. Р., заемащ длъжността „сътрудник охрана“ звено РПЦ-Харманли, код по НКПД 83222002 считано от 26.VIII.2022 г. поради отправено предизвестие от работодателя и с предвидено изплащане на обезщетение по чл.224 от КТ за 13 дни, връчена на 26.VIII.2022 г., да бъде възстановен ищецът на заеманата преди уволнението длъжност „сътрудник охрана“ в „БАТ СОТ“ ЕООД и да се осъди „БАТ СОТ“ ЕООД да заплати на ищеца сума в размер на сумата от 2130 лева, представляваща обезщетение за времето, през което е останал без работа, за период от 26.VIII.2022г. до 26.II.2023г., ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска - 05.X.2022г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявеният от М. П. Р., ЕГН:*****, от гр.Хасково, ул.**** против „БАТ СОТ“ ЕООД, ЕИК****, гр.София,**** иск с правно основание чл.213 от КТ - да се заплати обезщетение за времето, през което ищецът не бил допускан до работа като „сътрудник охрана“ в размер на 1045 лева, за периода 26.VIII.2022 г. - 05.X.2022 г. ведно със законната лихва от датата на

предявяване на иска-05.X.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА М. П. Р., ЕГН:*****,от гр.Хасково, ул.**** да заплати на „БАТ СОТ“ ЕООД,ЕИК****,гр.София,**** сумата от 400 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА „БАТ СОТ“ ЕООД,ЕИК****,гр.София,**** да заплати на М. П. Р., ЕГН:*****,от гр.Хасково, ул.**** сумата от 504 лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА „БАТ СОТ“ ЕООД,ЕИК****,гр.София,**** да заплати на Държавата по сметка на Районен съд-Харманли сумата от 180 лева държавна такса и разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по въззивен ред пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от 02.XI.2023 г.,както е обявено в съдебно заседание от 19.X.2023 г.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____